

851

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 czerwca 1954 r.

w sprawie branżowych planów kont.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą:

- 1) państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstw i zakładów prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego
- 2) jednostek utrzymywanych z narzutów na koszty własne zakładów prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego,
- 3) przedsiębiorstw pod przymusowym zarządem państwowym, sprawowanym przez jednostki państwowe lub spółdzielcze,
- 4) jednostek budżetowych, które posiadają niektóre cechy rozrachunku gospodarczego,
- 5) przedsiębiorstw mających formę spółek prawa handlowego, w których Państwo lub przedsiębiorstwa

państwowe posiadają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego.

2. Ilekroć w dalszych przepisach zarządzenia użyto określenia „przedsiębiorstwo”, oznacza ono jednostki wymienione w ust. 1.

§ 2. 1. Branżowe plany kont dla poszczególnych grup przedsiębiorstw opracowane powinny być na podstawie ramowego planu kont właściwego dla działu gospodarki narodowej, do którego zalicza się daną grupę przedsiębiorstw.

2. Branżowy plan kont powinien składać się z:

- 1) wykazu kont syntetycznych i analitycznych, niezbędnych w danym przedsiębiorstwie lub grupie przedsiębiorstw prowadzących jednakową lub podobną działalność gospodarczą dla ewidencji i kontroli ogółu środków, źródeł ich finansowania i procesów gospodarczych, stanowiących przedmiot ewidencji księgowej zgodnie z ich treścią ekonomiczną, zasadami systemu finansowego, potrzebami sprawozdawczości z wykonania planów gospodarczych i potrzebami ochrony mienia społecznego,
- 2) szczegółowe zasady funkcjonowania kont zawartych w wykazie, o którym mowa w pkt 1,
- 3) szczegółowe instrukcje ustalające wzory dokumentacji zapisów księgowych, obieg dokumentów oraz wytyczne co do form księgowości oraz techniki dokonywania zapisów.

§ 3. 1. Podstawę do opracowania branżowych planów kont stanowią następujące ramowe plany kont:

- 1) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego,
- 2) ramowy plan kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego,
- 3) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego,
- 4) ramowy plan kont dla działających według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych gospodarstw rolnych,
- 5) ramowy plan kont dla państwowych przedsiębiorstw transportu i łączności,
- 6) ramowy plan kont dla przedsiębiorstw handlu zagranicznego,
- 7) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego średnich i dużych spółdzielczych przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i usługowych,
- 8) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu drobnego,
- 9) ramowy plan kont dla działających według zasad rozrachunku gospodarczego terenowych przedsiębiorstw budowlanych,
- 10) ramowy plan kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego małych spółdzielczych przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i usługowych.

2. Określenie w przypadkach wątpliwych, który z ramowych planów kont ma służyć za podstawę opracowania branżowego planu kont dla danego przedsię-

biorstwa lub grupy przedsiębiorstw, należy do kompetencji właściwego ministerstwa lub urzędu centralnego działającego w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

3. W przypadkach szczególnych dla przedsiębiorstw wykazujących odmienny rodzaj działalności od działalności przedsiębiorstw, dla których opublikowano ramowe plany kont wymienione w ust. 1, mogą być ustalone przez właściwe ministerstwa (urzędy centralne), działające w porozumieniu z Ministerstwem Finansów, branżowe plany kont bez zachowania wymagań § 2 ust. 1.

§ 4. 1. Do opracowania branżowych planów kont obowiązane są centralne zarządy, zarządy central handlowych i jednostki równorzędne podległe bezpośrednio właściwemu ministrowi (kierownikowi urzędu centralnego).

2. Właściwe ministerstwo (urząd centralny) może zlecić opracowanie branżowych planów kont innym jednostkom niż wymienione w ust. 1.

§ 5. 1. Opracowany i ostatecznie uzgodniony w ramach danego ministerstwa (urzędu centralnego) branżowy plan kont powinien być złożony w 2 egzemplarzach w Ministerstwie Finansów, które w ciągu 30 dni od daty złożenia może zgłosić uwagi lub zlecić wprowadzenie w nim zmian.

2. Branżowy plan kont powinien być zatwierdzony przez właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

§ 6. 1. Zmiany w branżowych planach kont w części wymienionej w § 2 ust. 2 pkt 1 mogą być dokonywane wyłącznie w trybie określonym w § 5.

2. Zmiany w branżowych planach kont w części wymienionej w § 2 ust. 2 pkt 2 dokonuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego):

- 1) na wniosek Ministerstwa Finansów, ujęty w piśmie okólnym lub w innej formie,
- 2) z własnej inicjatywy lub na wniosek przedsiębiorstw, centralnych zarządów i jednostek równorzędnych.

3. O dokonaniu zmian, o których mowa w ust. 2 pkt 2, ministerstwo (urząd centralny) jest obowiązane w terminie 7 dni od ich dokonania powiadomić Ministerstwo Finansów, które w ciągu 14 dni od daty powiadomienia może zgłosić uwagi lub zlecić wprowadzenie zmian w rozwiązaniach ustalonych przez ministra (kierownika urzędu centralnego).

4. Zmiany w branżowych planach kont w części wymienionej w § 2 ust. 2 pkt 3 dokonuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego):

- 1) na wniosek Ministerstwa Finansów, ujęty w piśmie okólnym lub w innej formie,
- 2) z własnej inicjatywy lub na wniosek przedsiębiorstw, centralnych zarządów lub jednostek równorzędnych.

§ 7. 1. W zakresie zagadnień wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2 i 3, a nie unormowanych przepisami obowiązujących branżowych planów kont, przedsiębiorstwa obowiązane są przestrzegać następujących zasad:

- 1) brak przepisów nie może spowodować opóźnień w bieżącym prowadzeniu księgowości, a tym samym nie może spowodować opóźnień w sporządzaniu sprawozdań finansowych,
- 2) celem zrealizowania zasady podanej w pkt 1 przedsiębiorstwa powinny rozwiązywać zagadnienia nie unormowane zgodnie z zasadami przyjętymi w nauce księgowości,

3) rozwiązania, o których mowa w pkt 2 powinny być podane do wiadomości jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa w ciągu 7 dni od daty zastosowania.

2. Jednostki nadrzędne powinny nadesłane im do wiadomości zawiadomienie o zastosowanych rozwiązaniach (ust. 1 pkt 3) rozpatrzyć w ciągu 3 dni od daty otrzymania i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wydać przedsiębiorstwu stosowne polecenia. W przypadku gdy jednostka nadrzędna posiada wątpliwości co do słuszności rozwiązań przyjętych przez przedsiębiorstwo, obowiązana jest przedstawić je do rozpatrzenia jednost-

ce hierarchicznie nadrzędnej (w zasadzie departamentowi księgowości właściwego ministerstwa — urzędu centralnego). W przypadkach szczególnie wątpliwych, w przypadkach spornych oraz we wszystkich przypadkach stanowiących precedens i wymagających urzędowej wykładni ostateczną decyzję co do sposobu prawidłowego rozwiązania wyda Ministerstwo Finansów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kolo